

Dz. U. 1985 Nr 12 poz. 49

U S T A W A

z dnia 14 marca 1985 r.

o Państwowej Inspekcji Sanitarnej¹⁾

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 416, z 2026 r.
poz. 605.**

Rozdział 1

Zadania i zakres działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego, w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami:

- 1) higieny środowiska,
- 2) higieny pracy w zakładach pracy,
- 3) higieny radiacyjnej,
- 4) higieny procesów nauczania i wychowania,
- 5) higieny wypoczynku i rekreacji,
- 6) zdrowotnymi żywności, żywienia i produktów kosmetycznych,
- 7) higieniczno-sanitarnymi, jakie powinien spełniać personel medyczny, sprzęt oraz pomieszczenia, w których są udzielane świadczenia zdrowotne – w celu ochrony zdrowia ludzkiego przed niekorzystnym wpływem szkodliwości i uciążliwości środowiskowych, zapobiegania powstawaniu chorób, w tym chorób zakaźnych i zawodowych.

Art. 2. Wykonywanie zadań określonych w art. 1 polega na sprawowaniu zapobiegawczego i bieżącego nadzoru sanitarnego oraz prowadzeniu działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej w zakresie chorób zakaźnych i innych chorób

---

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

powodowanych warunkami środowiska, a także na prowadzeniu działalności oświatowo-zdrowotnej.

Art. 3. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów planów zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i planów ogólnych gminy;
- 1a) uzgadnianie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych;
- 2) uzgadnianie dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych dotyczących:
  - a) budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych,
  - b) nowych materiałów i procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji lub budownictwie;
- 3) uczestniczenie w dopuszczeniu do użytku obiektów budowlanych, statków morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych oraz środków komunikacji lądowej;
- 4) inicjowanie przedsięwzięć oraz prac badawczych w dziedzinie zapobiegania negatywnym wpływom czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi.

Art. 4. 1. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego należy kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczących:

- 1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w rozumieniu art. 2 pkt 18 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2024 r. poz. 757 oraz z 2026 r. poz. 605), zwanej dalej „wodą do spożycia”, powietrza w pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt ludzi, gleby, wód i innych elementów środowiska w zakresie ustalonym w odrębnych przepisach;
- 2) utrzymania należytego stanu higienicznego nieruchomości, zakładów pracy, instytucji, budynków i urządzeń użyteczności publicznej, dróg, ulic oraz

osobowego i towarowego transportu kolejowego, drogowego, lotniczego i morskiego;

- 3) warunków produkcji, transportu, przechowywania i sprzedaży żywności oraz warunków żywienia zbiorowego;
- 3a) nadzoru nad jakością zdrowotną żywności;
- 4) warunków zdrowotnych produkcji materiałów i obrotu materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością, produktami kosmetycznymi oraz innymi wyrobami mogącymi mieć wpływ na zdrowie ludzi;
- 4a) nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz. U. poz. 2227) oraz przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 59, z późn. zm.²⁾) w zakresie przestrzegania obowiązku prawidłowego oznakowania, o którym mowa w art. 19 tego rozporządzenia;
- 5) warunków zdrowotnych środowiska pracy, a zwłaszcza zapobiegania powstawaniu chorób zawodowych i innych chorób związanych z warunkami pracy;
- 6) higieny pomieszczeń i wymagań w stosunku do sprzętu używanego w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych, szkołach wyższych oraz w ośrodkach wypoczynku;
- 7) higieny procesów nauczania;
- 8) przestrzegania przez producentów, importerów, osoby wprowadzające do obrotu, stosujące lub eksportujące substancje chemiczne, ich mieszaniny lub wyroby w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1816) obowiązków

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 114 z 25.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 139 z 25.05.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 190 z 11.07.2013, str. 38, Dz. Urz. UE L 315 z 26.11.2013, str. 34, Dz. Urz. UE L 107 z 10.04.2014, str. 5, Dz. Urz. UE L 238 z 09.08.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 254 z 28.08.2014, str. 39, Dz. Urz. UE L 282 z 26.09.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 282 z 26.09.2014, str. 5, Dz. Urz. UE L 193 z 21.07.2015, str. 115, Dz. Urz. UE L 199 z 29.07.2015, str. 22, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2016, str. 59, Dz. Urz. UE L 106 z 22.04.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 106 z 22.04.2016, str. 7, Dz. Urz. UE L 187 z 12.07.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 187 z 12.07.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 189 z 14.07.2016, str. 40, Dz. Urz. UE L 198 z 23.07.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2017, str. 52, Dz. Urz. UE L 36 z 11.02.2017, str. 12, Dz. Urz. UE L 36 z 11.02.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 174 z 07.07.2017, str. 16, Dz. Urz. UE L 202 z 03.08.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 203 z 04.08.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 319 z 05.12.2017, Dz. Urz. UE L 326 z 09.12.2017, str. 55, Dz. Urz. UE L 158 z 21.06.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 176 z 12.07.2018, str. 3.

wynikających z tej ustawy oraz z rozporządzeń Wspólnot Europejskich w niej wymienionych;

8a) (uchylony)

8b) (uchylony)

9) przestrzegania przez podmioty wprowadzające do obrotu prekursory kategorii 2 i 3 obowiązków wynikających z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 273/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych oraz rozporządzenia (WE) Rady nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi;

9a) zakazu wytwarzania i wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środków zastępczych lub nowych substancji psychoaktywnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

10) wymagań określonych w przepisach o zawartości niektórych substancji w dymie papierosowym;

11) wymagań określonych w ustawie z dnia 15 września 2017 r. o ochronie zdrowia przed następstwami korzystania z solarium (Dz. U. poz. 2111).

2. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego należy również:

1) kontrola przestrzegania przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu produktów biobójczych i substancji czynnych oraz ich stosowania w działalności zawodowej;

1a) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, dotyczących prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przerabiania, przywozu, wywozu, wewnątrzwspólnotowej dostawy lub wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz wprowadzania do obrotu nowej substancji psychoaktywnej, w tym w postaci mieszaniny lub w wyrobie;

2) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 546), w zakresie warunków dotyczących higieny pracy w zakładach inżynierii genetycznej;

- 3) kontrola przestrzegania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432), w zakresie identyfikacji organizmów genetycznie zmodyfikowanych w żywności oraz znakowania żywności genetycznie zmodyfikowanej;
- 4) kontrola przestrzegania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455), w zakresie przekazywania i przechowywania wymaganej dokumentacji dotyczącej żywności genetycznie zmodyfikowanej;
- 5) kontrola przestrzegania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz. Urz. UE L 287 z 05.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 650), w zakresie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do bezpośredniego wykorzystania jako żywność w rozumieniu przepisów tego rozporządzenia.

3. Wykonując kontrolę, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, Państwowa Inspekcja Sanitarna kontroluje również spełnianie przez podmiot kontrolowany obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), oraz może kontrolować spełnianie przez podmiot kontrolowany obowiązku, o którym mowa w art. 23r ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 5. 1. Do zakresu działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania chorób, o których mowa w art. 2, należy:

- 1) dokonywanie analiz i ocen epidemiologicznych;

- 2) opracowywanie programów i planów działalności zapobiegawczej i przeciwepidemicznej, przekazywanie ich do realizacji podmiotom leczniczym w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz kontrola realizacji tych programów i planów;
- 3) ustalanie zakresu i terminów szczepień ochronnych oraz sprawowanie nadzoru w tym zakresie;
- 4) wydawanie zarządzeń i decyzji lub występowanie do innych organów o ich wydanie – w wypadkach określonych w przepisach o zwalczaniu chorób zakaźnych;
- 4a) wydawanie decyzji o stwierdzeniu choroby zawodowej lub decyzji o braku podstaw do jej stwierdzenia;
- 5) planowanie i organizowanie sanitarnego zabezpieczenia granic państwa;
- 6) nadzór sanitarny nad ruchem pasażerskim i towarowym w morskich i lotniczych portach oraz przystaniach;
- 7) udzielanie poradnictwa w zakresie spraw sanitarno-epidemiologicznych lekarzom okrętowym i personelowi pomocniczo-lekarskiemu, zatrudnionemu na statkach morskich, żeglugi śródlądowej i powietrznych;
- 8) kierowanie akcją sanitarną przy masowych przemieszczeniach ludności, zjazdach i zgromadzeniach.

2. W przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań wobec osób, o których mowa w art. 22a ust. 2, w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną decyzja, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1284, 909 i 1938), może być wydana również przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który zawiadamia o tym niezwłocznie właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dalsze postępowanie w sprawie jest prowadzone przez Wojskową Inspekcję Sanitarną.

Art. 6. Państwowa Inspekcja Sanitarna inicjuje, organizuje, prowadzi, koordynuje i nadzoruje działalność oświatowo-zdrowotną w celu ukształtowania odpowiednich postaw i zachowań zdrowotnych, a w szczególności:

- 1) inicjuje i wytycza kierunki przedsięwzięć zmierzających do zaznajamiania społeczeństwa z czynnikami szkodliwymi dla zdrowia, popularyzowania zasad

higieny i racjonalnego żywienia, metod zapobiegania chorobom oraz umiejętności udzielania pierwszej pomocy;

- 2) pobudza aktywność społeczną do działań na rzecz własnego zdrowia;
- 3) udziela porad i informacji w zakresie zapobiegania i eliminowania negatywnego wpływu czynników i zjawisk fizycznych, chemicznych i biologicznych na zdrowie ludzi;
- 4) ocenia działalność oświatowo-zdrowotną prowadzoną przez szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, szkoły wyższe oraz środki masowego przekazywania, podmioty lecznicze oraz inne podmioty, instytucje i organizacje, a także udziela im pomocy w prowadzeniu tej działalności.

Art. 6a. 1. Do zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej należy również wydawanie opinii co do zgodności z warunkami sanitarnymi określonymi przepisami Unii Europejskiej przedsięwzięć i zrealizowanych inwestycji, których realizacja jest wspomagana przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa ze środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej.

2. Opinie, o których mowa w ust. 1, są wydawane na wniosek podmiotu ubiegającego się o pomoc finansową.

Rozdział 2

Organizacja Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 7. 1. Państwowa Inspekcja Sanitarna podlega ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Państwową Inspekcją Sanitarną kieruje Główny Inspektor Sanitarny jako centralny organ administracji rządowej.

3. Główny Inspektor Sanitarny zadania wykonuje przy pomocy Głównego Inspektoratu Sanitarnego.

4. Organizację Głównego Inspektoratu Sanitarnego określa statut nadany w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 8. 1. Główny Inspektor Sanitarny jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

2. Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje Prezes Rady Ministrów, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Prezes Rady Ministrów odwołuje Głównego Inspektora Sanitarnego.

4. Zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego powołuje, spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego. Minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego, odwołuje jego zastępców.

5. Nadzór nad Głównym Inspektorem Sanitarnym sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.

6. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego może zajmować osoba, która:

- 1) jest lekarzem i uzyskała, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, specjalizację w dziedzinie medycyny mającej zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) jest obywatelem polskim;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada kompetencje kierownicze;
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 8) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 273) oraz nie współpracowała z tymi organami.

7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz specjalizacji w dziedzinach medycyny mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, mając na względzie jej zadania.

8. Informację o naborze na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska;
- 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
- 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
- 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
- 6) termin i miejsce składania dokumentów;
- 7) informację o metodach i technikach naboru.

9. Termin, o którym mowa w ust. 8 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

10. Nabór na stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, w szczególności wiedzę z dziedziny medycyny lub ochrony zdrowia mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, oraz kompetencje kierownicze.

11. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 10, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.

12. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 11, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.

13. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

14. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;

6) skład zespołu.

15. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

16. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

17. Zespół przeprowadzający nabór na stanowiska, o których mowa w ust. 4, powołuje Główny Inspektor Sanitarny.

18. Do sposobu przeprowadzania naboru na stanowiska, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio ust. 6–16, z tym że co najmniej jeden z zastępców Głównego Inspektora Sanitarnego powinien być lekarzem, który uzyskał, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, specjalizację w dziedzinie medycyny mającej zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub posiada wyższe wykształcenie i uzyskał specjalizację w dziedzinie medycyny lub ochrony zdrowia mających zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 8a. 1. Główny Inspektor Sanitarny:

- 1) ustala ogólne kierunki działania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz koordynuje i nadzoruje działalność tych organów;
- 2) zarządza systemem wymiany informacji w ramach systemów wymiany informacji, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w zakresie dotyczącym zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) (uchylony)
- 2) wykaz systemów wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 oraz zasady zarządzania przez Głównego Inspektora Sanitarnego wymianą tych informacji w zakresie dotyczącym zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej

– mając na celu zapewnienie sprawnego zarządzania wymianą tych informacji oraz jednolitej oceny ryzyka sanitarnego.

3. Główny Inspektor Sanitarny może wydawać organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) polecenia dotyczące:
  - a) podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie,
  - b) współdziałania z innymi organami administracji publicznej;
- 2) polecenia realizacji dodatkowych zadań lub podjęcia określonych czynności, jeżeli właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie jest w stanie wykonać swoich ustawowych zadań ze względu na nieadekwatność posiadanych zasobów, o czym informuje wojewodę;
- 3) zalecenia i wytyczne określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań.

4. W przypadku wystąpienia zagrożenia zdrowia publicznego, w szczególności zagrożenia epidemiologicznego lub zagrożenia jakości zdrowotnej żywności, Główny Inspektor Sanitarny koordynuje działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w tym może wydawać polecenia realizacji zadań mających na celu przeciwdziałanie zagrożeniu i jego monitorowanie.

5. Główny Inspektor Sanitarny lub działający z jego upoważnienia inny organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej może wydawać osobom prawnym, osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, w szczególności podmiotom wykonującym działalność leczniczą, pracodawcom, podmiotom prowadzącym działalność w zakresie lotnictwa cywilnego, użytkownikom statków powietrznych, użytkownikom cywilnych statków powietrznych niewpisanych do rejestru statków powietrznych oraz zarządzającym lotniskami, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110):

- 1) decyzje nakładające obowiązek:
  - a) podjęcia określonych czynności zapobiegawczych lub kontrolnych oraz żądać od nich informacji w tym zakresie,
  - b) dystrybucji:
    - produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych – w stosunku do hurtowni farmaceutycznych,
    - środków ochrony osobistej – w stosunku do producentów, dystrybutorów lub importerów,

– produktów biobójczych – w stosunku do podmiotu odpowiedzialnego lub posiadacza pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy, lub wytwórcy produktu biobójczego,

c) współdziałania z innymi organami administracji publicznej oraz organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej – w przypadku kierowania decyzji do podmiotów innych niż te organy,

2) zalecenia i wytyczne określające sposób postępowania w trakcie realizacji zadań – w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

6. Do decyzji, o których mowa w ust. 5 pkt 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), z zastrzeżeniem, że:

- 1) podlegają one natychmiastowemu wykonaniu z chwilą ich doręczenia, ustnego wydania lub ogłoszenia;
- 2) nie wymagają uzasadnienia;
- 3) mogą być w nagłych przypadkach wydawane ustnie, a następnie niezwłocznie potwierdzane na piśmie;
- 4) odwołanie wnosi się w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia, ogłoszenia lub potwierdzenia na piśmie decyzji wydanej ustnie;
- 5) wniesione odwołanie podlega przekazaniu organowi odwoławczemu w terminie 1 dnia roboczego, a rozpatrzeniu – w terminie 5 dni roboczych od dnia doręczenia mu odwołania.

7. Zalecenia i wytyczne, o których mowa w ust. 5 pkt 2, są ogłaszane:

- 1) przez Głównego Inspektora Sanitarnego – poprzez umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego;
- 2) przez państwowego inspektora sanitarnego – poprzez umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego państwowego inspektora;
- 3) przez ministra właściwego do spraw zdrowia – za pośrednictwem jednostki podległej lub nadzorowanej właściwej w zakresie systemów informatycznych w ochronie zdrowia;
- 4) przez wojewodę – w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie;

- 5) nieodpłatnie, przez podmiot mający prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1722 oraz z 2024 r. poz. 96), w terminie wskazanym przez Głównego Inspektora Sanitarnego albo działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego;
- 6) nieodpłatnie, przez redaktora naczelnego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914), w sposób i w terminie wskazanym przez Głównego Inspektora Sanitarnego albo działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego;
- 7) nieodpłatnie, w środkach komunikacji publicznej, w sposób i w terminie wskazanym przez Głównego Inspektora Sanitarnego albo działającego z jego upoważnienia państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

8. Osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są obowiązane do stosowania się do zaleceń i wytycznych organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w ust. 5 pkt 2.

9. Minister właściwy do spraw zdrowia w zakresie działań prowadzonych w przypadku stanu zagrożenia epidemicznego, stanu epidemii albo w razie niebezpieczeństwa szerzenia się zakażenia lub choroby zakaźnej, które może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, w szczególności wystąpienia choroby szczególnie niebezpiecznej lub wysoce zakaźnej, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi może wydawać wiążące polecenia organom administracji rządowej, z wyjątkiem Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9. 1. Organem doradczym i opiniodawczym Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawach objętych zakresem działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej jest Rada Sanitarno-Epidemiologiczna, powoływana na okres trzech lat.

2. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna składa się z przewodniczącego, sekretarza i 15 członków, których powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia na wniosek Głównego Inspektora Sanitarnego, spośród pracowników nauki i osób posiadających wybitne przygotowanie praktyczne z dziedziny sanitarno-epidemiologicznej. W pracach Rady, na zaproszenie Głównego Inspektora

Sanitarnego, uczestniczą przedstawiciele centralnych organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz związków zawodowych, organizacji pracodawców i organizacji społecznych statutowo zajmujących się problemami sanitarno-epidemiologicznymi.

2a. W ramach Rady Sanitarno-Epidemiologicznej tworzy się, działający jako organ opiniodawczo-doradczy Głównego Inspektora Sanitarnego, Zespół do spraw Suplementów Diety, zwany dalej „Zespołem”.

2b. Do zadań Zespołu należy:

- 1) wsparcie merytoryczne i naukowe Głównego Inspektora Sanitarnego przy wyjaśnianiu okoliczności dotyczących produktów objętych powiadomieniem, o których mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448), poprzez opracowywanie pisemnych opinii w formie uchwał podejmowanych większością głosów członków Zespołu;
- 2) przygotowanie listy składników roślinnych z uwzględnieniem ich maksymalnych dawek w suplementach diety;
- 3) określanie maksymalnych dawek witamin i składników mineralnych w zalecanej dziennej porcji w suplementach diety, powyżej których wykazują one działanie lecznicze;
- 4) monitorowanie interakcji i działań niepożądanych suplementów diety.

3. Rada Sanitarno-Epidemiologiczna działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu zatwierdzonego, w drodze zarządzenia, przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

Art. 10. 1. Zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej określone w rozdziale 1 wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie;
- 3) państwowy powiatowy inspektor sanitarny, jako organ rządowej administracji zespolonej w województwie;
- 4) państwowy graniczny inspektor sanitarny dla obszarów przejść granicznych drogowych, kolejowych, lotniczych, rzecznych i morskich, portów lotniczych i morskich oraz jednostek pływających na obszarze wód terytorialnych.

1a. Obszar działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego może obejmować kilka powiatów.

1b. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej, w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny obszar działania i siedzibę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz podległą mu stację sanitarno-epidemiologiczną, mając na względzie dostosowanie właściwości terytorialnej państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych do potrzeb Państwowej Inspekcji Sanitarnej w stosunku do realizowanych zadań.

2. Organy, wymienione w ust. 1, wykonują zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i w przepisach odrębnych.

3. (uchylony)

4. Państwowy wojewódzki, państwowy powiatowy i państwowy graniczny inspektor sanitarny kierują działalnością odpowiednio wojewódzkiej, powiatowej i granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej.

4a. Uprawnienia podmiotu tworzącego w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej w stosunku do wojewódzkiej i powiatowej stacji sanitarno-epidemiologicznej posiada wojewoda.

4b. Uprawnienia podmiotu tworzącego w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej w stosunku do granicznej stacji sanitarno-epidemiologicznej posiada Główny Inspektor Sanitarny.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych, uwzględniając w szczególności terytorialny zakres działania oraz siedziby państwowych granicznych inspektorów sanitarnych.

6. (uchylony)

7. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o państwowym inspektorze sanitarnym bez bliższego rozróżnienia, to przepisy te odnoszą się do państwowego wojewódzkiego, państwowego powiatowego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

Art. 11. 1. Państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny, za zgodą wojewody właściwego ze względu na siedzibę odpowiednio państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

2. Zastępcę państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i zastępcę państwowego granicznego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Sanitarny na wniosek, odpowiednio, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego albo właściwego państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po zasięgnięciu opinii wojewody właściwego ze względu na siedzibę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

4. Zastępcę państwowego powiatowego inspektora sanitarnego powołuje i odwołuje państwowy wojewódzki inspektor sanitarny na wniosek właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

5. Powołanie na stanowisko państwowego inspektora sanitarnego następuje na okres 5 lat.

6. Główny Inspektor Sanitarny albo państwowy wojewódzki inspektor sanitarny mogą w każdym czasie odwołać, odpowiednio, państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, państwowego granicznego inspektora sanitarnego albo państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawia za tym interes służby, w szczególności jeżeli działalność tego państwowego inspektora sanitarnego lub podległej mu jednostki może zagrozić prawidłowemu wykonywaniu zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności naruszyć bezpieczeństwo sanitarne na obszarze właściwości tego państwowego inspektora sanitarnego.

7. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, o którym mowa w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465).

Art. 12. 1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Państwowej Inspekcji

Sanitarnej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, organem właściwym jest państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, z zastrzeżeniem ust. 1a.

1a. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest:

- 1) (uchylony)
- 2) organem właściwym w zakresie higieny radiacyjnej;
- 3) organem właściwym w zakresie warunków dotyczących higieny pracy w zakładach inżynierii genetycznej.

2. W postępowaniu administracyjnym organami wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego są:

- 1) w stosunku do państwowego powiatowego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego – państwowy wojewódzki inspektor sanitarny;
- 2) w stosunku do państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego – Główny Inspektor Sanitarny.

Art. 12a. 1. Główny Inspektor Sanitarny w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego w zakresie należącym do właściwości Państwowej Inspekcji Sanitarnej ustala szczegółowe zasady postępowania państwowych inspektorów sanitarnych.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w stosunku do państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych.

3. Właściwy państwowy powiatowy inspektor sanitarny oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przedstawiają przynajmniej raz w roku odpowiednio radzie powiatu albo sejmikowi województwa informację o stanie bezpieczeństwa sanitarnego powiatu albo województwa.

3a. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 3, radzie powiatu i sejmikowi województwa służy prawo występowania, w drodze uchwały, z wnioskami o podjęcie działań przez właściwy organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego.

3b. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w przypadkach bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego na terenie gminy, a w szczególności zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, może wystąpić do właściwego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

Art. 12b. (uchylony)

Art. 12c. (uchylony)

Art. 13. 1. Państwowym inspektorem sanitarnym może być osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) posiada następujące kwalifikacje:
  - a) jest lekarzem i uzyskała, w trybie przewidzianym w odrębnych przepisach, specjalizację przewidzianą w wykazie specjalizacji określonym na podstawie art. 8 ust. 7,
  - b) posiada tytuł zawodowy magistra i uzyskała dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia mając na względzie zadania i zakres działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 4) swoją postawą obywatelską daje rękojmię należytego wykonywania zadań pracownika organu państwowego;
- 5) posiada stan zdrowia pozwalający na zatrudnienie na określonym stanowisku;
- 6) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. nie pracowała i nie służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów oraz nie współpracowała z tymi organami.

2. Do państwowych inspektorów sanitarnych stosuje się przepisy dotyczące pracowników jednostek budżetowych będących podmiotami leczniczymi.

3. Do państwowych inspektorów sanitarnych oraz ich zastępców stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1090), odnoszące się do osób, o których mowa w art. 2 pkt 11 tej ustawy.

3a. Państwowy inspektor sanitarny i jego zastępca nie mogą wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmować dodatkowego zatrudnienia, bez zgody:

- 1) państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego – w przypadku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i ich zastępców;
- 2) Głównego Inspektora Sanitarnego – w przypadku państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych i ich zastępców oraz państwowych granicznych inspektorów sanitarnych i ich zastępców.

3b. Wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych, w tym podejmowanie dodatkowego zatrudnienia, nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcy lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.

4. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 3, lub naruszenie zakazu, o którym mowa w ust. 3a lub 3b, przez państwowego inspektora sanitarnego albo jego zastępcę stanowi podstawę do odwołania go ze stanowiska.

5. Oświadczenie o stanie majątkowym, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 3, składają odpowiednio:

- 1) państwowy powiatowy inspektor sanitarny i jego zastępca oraz państwowy wojewódzki inspektor sanitarny i jego zastępca – wojewodzie;
- 2) państwowy graniczny inspektor sanitarny i jego zastępca – Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.

Art. 13a. 1. Pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1, bez zgody właściwego państwowego inspektora sanitarnego, nie może:

- 1) prowadzić działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności;
- 2) wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych.

2. Prowadzenie działalności gospodarczej, zarządzanie taką działalnością lub bycie przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności albo wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych nie może pozostawać w sprzeczności

z obowiązkami pracownika lub wywoływać podejrzenia o jego stronniczość lub interesowność.

Art. 14. 1. Pracownikom Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonującym czynności kontrolne przysługuje dodatek specjalny do wynagrodzenia.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania dodatku, o którym mowa w ust. 1, a także jego wysokość, uwzględniając w szczególności, przy określaniu trybu przyznawania dodatku – zadania, które będą zaliczane do czynności kontrolnych.

Art. 15. 1. Państwowy inspektor sanitarny wykonuje zadania przy pomocy podległej mu stacji sanitarno-epidemiologicznej.

1a. (uchylony)

1b. (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje wymagane na poszczególne stanowiska pracy w stacji sanitarno-epidemiologicznej, uwzględniając kwalifikacje zawodowe, wykształcenie, specjalizacje, szkolenia oraz wymagany staż pracy;
- 2) wzór legitymacji służbowej pracownika stacji sanitarno-epidemiologicznej.

3. Stacja sanitarno-epidemiologiczna jest jednostką budżetową będącą podmiotem leczniczym finansowanym z budżetu państwa.

Art. 15a. 1. Stacje sanitarno-epidemiologiczne określone w wykazach, o których mowa w ust. 2, wykonują badania laboratoryjne w zakresie nadzoru sanitarnego, działając w zintegrowanym systemie badań laboratoryjnych i pomiarów. Przez zintegrowany system badań laboratoryjnych i pomiarów rozumie się jednolity sposób wykonywania badań laboratoryjnych i pomiarów.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykazy stacji sanitarno-epidemiologicznych wykonujących badania laboratoryjne i pomiary ze wskazaniem obszaru, dla którego dana stacja wykonuje nieodpłatnie badania laboratoryjne i pomiary, mając na względzie zapewnienie dostępności badań laboratoryjnych i pomiarów przez stacje sanitarno-epidemiologiczne wykonujące nadzór sanitarny.

3. Państwowy inspektor sanitarny kierujący stacją sanitarno-epidemiologiczną wykonującą badania laboratoryjne i pomiary w zintegrowanym systemie badań laboratoryjnych i pomiarów nie może odmówić wykonania badań na rzecz innej stacji

sanitarno-epidemiologicznej działającej na tym samym obszarze określonym w przepisach, o których mowa w ust. 2.

Art. 16. (uchylony)

Art. 17. (uchylony)

Art. 18. (uchylony)

Art. 19. (uchylony)

Art. 20. 1. (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych może określić, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i warunki wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną:

- 1) na terenie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych temu ministrowi i przez niego nadzorowanych,
- 2) na terenie podmiotów leczniczych tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
- 3) w stosunku do pracowników jednostek, o których mowa w pkt 1, oraz funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa

– uwzględniając specyfikę terenów, w stosunku do których prowadzone są działania, miejsce zatrudnienia lub pełnienia służby przez pracowników i funkcjonariuszy jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i przez niego nadzorowanych, a także zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego może określić, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i warunki wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego, uwzględniając specyfikę obiektów, w stosunku do których wykonywane są działania,

miejsce pełnienia służby przez funkcjonariuszy tych służb, a także zadań wykonywanych przez Państwową Inspekcję Sanitarną i potrzebę zapewnienia sprawnego działania tej Inspekcji.

Art. 20a. (uchylony)

Art. 21. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób wykonywania zadań przez państwowych inspektorów sanitarnych w odniesieniu do zakładów karnych, aresztów śledczych, okręgowych ośrodków wychowawczych, zakładów poprawczych oraz schronisk dla nieletnich, podległych Ministrowi Sprawiedliwości, mając na względzie specyfikę tych podmiotów oraz konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego.

Art. 22. (uchylony)

Rozdział 2a

Wojskowa Inspekcja Sanitarna

Art. 22a. 1. W jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz w podmiotach, w tym spółkach, utworzonych przez te jednostki, urządzenie obsługującym Ministra Obrony Narodowej, podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych oraz w stosunku do wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej wykonuje Wojskowa Inspekcja Sanitarna finansowana z budżetu państwa.

2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna wykonuje zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej również poza terenem jednostek i podmiotów, o których mowa w ust. 1, w stosunku do:

- 1) żołnierzy służby czynnej;
- 2) funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;
- 3) żołnierzy wojsk obcych i ich personelu cywilnego przemieszczających się przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywających na tym terytorium.

3. Wojskowa Inspekcja Sanitarna podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22b. 1. Organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego;
- 2) Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 3) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej i wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – zgodnie z właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22j.

2. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wykonują zadania przy pomocy wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej będących podmiotami leczniczymi finansowanymi z budżetu państwa oraz jednostkami wojskowymi w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz. U. z 2024 r. poz. 248).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego może upoważnić na piśmie organy, o których mowa w ust. 1 pkt 3, do wykonywania zadań tej Inspekcji poza właściwością miejscową określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22j.

Art. 22c. 1. Osoby pełniące funkcje organów, o których mowa w art. 22b ust. 1, są wyznaczane na stanowiska służbowe i zwalniane z nich w trybie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

2. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego może zajmować osoba spełniająca wymagania przewidziane dla żołnierzy zawodowych oraz określone w art. 8 ust. 6 a także uzyskała dodatkowe kwalifikacje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, i posiada wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. Stanowiska, o których mowa w art. 22b ust. 1 pkt 2 i 3, mogą zajmować osoby:

- 1) spełniające wymagania:
  - a) przewidziane dla żołnierzy zawodowych,
  - b) określone w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 4;
- 2) będące lekarzami lub posiadające tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, które uzyskały dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22j.

Art. 22d. 1. W zakresie działania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zadania na zasadach i w trybie przewidzianych dla:

- 1) Głównego Inspektora Sanitarnego – wykonuje Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 2) państwowych inspektorów sanitarnych – wykonują komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w zakresie określonym w ust. 2 oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej.

2. Komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jest organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach:

- 1) higieny radiacyjnej;
- 2) zapobiegawczego nadzoru sanitarnego w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej dla budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych na terenie jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz w rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych.

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego jest organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do komendantów wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowych inspektorów sanitarnych wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej w sprawach określonych w art. 22a ust. 1 i 2, a także w stosunku do Szefa Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępcy Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego w zakresie spraw rozpatrywanych w pierwszej instancji.

Art. 22e. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego przedstawia corocznie, w drugim kwartale, Ministrowi Obrony Narodowej analizę i ocenę stanu sanitarnohigienicznego oraz sytuacji epidemiologicznej w jednostkach i podmiotach, o których mowa w art. 22a ust. 1, za rok ubiegły.

Art. 22f. Zadania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej realizują:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego oraz Szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej – Zastępca Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego – w komórce organizacyjnej urzędu obsługującego Ministra Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia;

- 2) komendanci wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej oraz wojskowi inspektorzy sanitarni wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej – w strukturze jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 22g. Organy, o których mowa w art. 22b ust. 1, korzystają z ochrony prawnej przewidzianej dla państwowych inspektorów sanitarnych.

Art. 22h. Organy, o których mowa w art. 22b ust. 1, w związku z wykonywaniem zadań, mają prawo do:

- 1) wstępu o każdej porze do obiektów:
  - a) jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 oraz do środków transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego znajdujących się w dyspozycji tych jednostek i podmiotów, a także na okręty Marynarki Wojennej, w tym do pomieszczeń i urzędzeń wchodzących w ich skład,
  - b) zajmowanych przez żołnierzy wojsk obcych i ich personel cywilny przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przemieszczających się przez to terytorium,
  - c) będących w trakcie budowy prowadzonej na terenie jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych niezbędnych w dochodzeniu epidemiologicznym lub do ustalenia wykroczeń związanych ze stanem higienicznym;
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań;
- 5) nakazania, w drodze decyzji, usunięcia w określonym terminie stwierdzonych uchybień higienicznych i zdrowotnych;
- 6) wydania niezbędnych ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego decyzji o unieruchomieniu lub wyłączeniu z eksploatacji obiektu, okrętu Marynarki Wojennej, zakładu pracy, jego części (stanowiska pracy lub urzędzenia), środka transportu, uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wycofaniu z obrotu środka spożywczego, przedmiotu użytku lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo o podjęciu lub zaprzestaniu innych działań, jeżeli naruszenie wymagań higienicznych i zdrowotnych spowodowało bezpośrednie zagrożenie

życia lub zdrowia na terenie obiektów jednostek i podmiotów określonych w art. 22a ust. 1 lub obiektów określonych w pkt 1 lit. b, lub w stosunku do osób, o których mowa w art. 22a ust. 2, przy czym decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu;

7) stosowania środków, o których mowa w art. 29.

Art. 22i. Organy, o których mowa w art. 22b ust. 1, podczas realizacji zadań posługują się legitymacją służbową wojskowego inspektora sanitarnego wydawaną przez Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego na czas pełnienia funkcji.

Art. 22j. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) siedziby i właściwość miejscową organów, o których mowa w art. 22b ust. 1 pkt 3, oraz tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną,
- 2) wzór legitymacji służbowej organów, o których mowa w art. 22b ust. 1,
- 3) wykaz dodatkowych kwalifikacji mających zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej

– uwzględniając rodzaj i charakter wykonywanych zadań, specyfikę zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, w tym zadań realizowanych poza granicami kraju, sprawność funkcjonowania Wojskowej Inspekcji Sanitarnej oraz potrzebę zapewnienia identyfikacji jej organów.

Rozdział 3

Uprawnienia Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 23. 1. Państwowy inspektor sanitarny jest uprawniony do kontroli zgodności budowanych obiektów z wymaganiami higienicznymi i zdrowotnymi, określonymi w obowiązujących przepisach.

2. Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości są wpisywane do dziennika budowy, z wyznaczeniem terminu ich usunięcia.

Art. 24. (uchylony)

Art. 25. 1. Państwowy inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny w związku z wykonywaną kontrolą ma prawo:

- 1) wstępu na terenie miast i wsi do:
  - a) zakładów pracy oraz wszystkich pomieszczeń i urządzeń wchodzących w ich skład,

- b) budynków użyteczności publicznej, obiektów handlowych, ogrodów działkowych i nieruchomości oraz wszystkich pomieszczeń wchodzących w ich skład,
  - c) środków transportu i obiektów z nimi związanych, w tym również na statki morskie, żeglugi śródlądowej i powietrzne,
  - d) obiektów będących w trakcie budowy;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób;
  - 3) żądania okazania dokumentów i udostępniania wszelkich danych;
  - 4) pobierania próbek do badań laboratoryjnych.

2. (uchylony)

Art. 26. 1. Państwowy inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny ma prawo wstępu do mieszkań w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zakaźnej, zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi, a także jeżeli w mieszkaniu jest lub ma być prowadzona działalność produkcyjna lub usługowa.

2. Wstęp do mieszkań osób korzystających z immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów bądź zwyczajów międzynarodowych jest dozwolony jedynie w porozumieniu z właściwym przedstawicielem dyplomatycznym.

Art. 27. 1. W razie stwierdzenia naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych, państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień.

2. Jeżeli naruszenie wymagań, o których mowa w ust. 1, spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, państwowy inspektor sanitarny nakazuje unieruchomienie zakładu pracy lub jego części (stanowiska pracy, maszyny lub innego urządzenia), zamknięcie budynku użyteczności publicznej, wyłączenie z eksploatacji środka transportu, wycofanie z obrotu środka spożywczego, materiału i wyrobu przeznaczonego do kontaktu z żywnością, produktu kosmetycznego lub innego wyrobu mogącego mieć wpływ na zdrowie ludzi albo podjęcie lub zaprzestanie innych działań; decyzje w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Z powodów i w trybie określonych w ust. 2 państwowy inspektor sanitarny nakazuje likwidację hodowli lub chowu zwierząt.

4. (uchylony)

Art. 27a. 1. W razie stwierdzenia niezgodności detergentu z przepisami rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów, państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wstrzymać obrót do czasu usunięcia niezgodności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Jeżeli niezgodność, o której mowa w ust. 1, nie może być usunięta państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wycofanie detergentu z obrotu i stosowania.

3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, może wystąpić także wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

Art. 27b. 1. W przypadku stwierdzenia, że do obrotu zostały wprowadzone substancje chemiczne, ich mieszaniny lub wyroby wbrew ograniczeniom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub przepisach załącznika XVII do rozporządzenia nr 1907/2006 albo wbrew warunkom określonym w tych przepisach, właściwy państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wstrzymanie produkcji lub wprowadzania do obrotu tej substancji, mieszaniny lub wyrobu albo, o ile to konieczne, wycofanie tej substancji, mieszaniny lub wyrobu z rynku i niezwłocznie powiadamia Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych.

2. W przypadku stwierdzenia, że jest produkowana lub została wprowadzona do obrotu substancja chemiczna w jej postaci własnej, jako składnik mieszaniny lub w wyrobie bez jej zarejestrowania, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z odpowiednimi przepisami tytułu II i III rozporządzenia nr 1907/2006 oraz wbrew terminom określonym w art. 21 tego rozporządzenia, właściwy państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, wstrzymanie produkcji lub wprowadzania do obrotu tej substancji chemicznej, jej mieszaniny lub wyrobu albo, o ile to konieczne, wycofanie tej substancji chemicznej, jej mieszaniny lub wyrobu z rynku i niezwłocznie powiadamia Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych.

3. Przepisy ust. 2 stosuje się także w przypadku nieprzedłożenia Europejskiej Agencji Chemikaliów informacji na temat zmian rocznej lub całkowitej ilości produkcji lub importu, skutkujących zmianą zakresu wielkości obrotu, o których mowa w art. 22 ust. 1 lit. c oraz w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/2006.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki, tryb i sposób wycofania substancji chemicznej, jej mieszaniny lub wyrobu, o których mowa w ust. 1–3, z obrotu oraz warunki i sposób ich przechowywania, mając na względzie zapewnienie właściwego poziomu ochrony zdrowia i środowiska.

5. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że zachodzą okoliczności określone w ust. 1 i 2, właściwy państwowy inspektor sanitarny pobiera próbki substancji chemicznych, ich mieszanin oraz wyrobów.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb pobierania i badania próbek substancji chemicznych, ich mieszanin oraz wyrobów,
  - 2) wzór protokołu pobrania próbki,
  - 3) sposób zabezpieczenia próbek,
  - 4) wzór sprawozdania z badań,
  - 5) sposób postępowania z pozostałościami po tych próbkach
- mając na względzie zapewnienie wysokiej jakości badań i bezpieczeństwo osób prowadzących badania.

Art. 27c. 1. W przypadku uzasadnionego podejrzenia, że produkt stwarza zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, właściwy państwowy inspektor sanitarny wstrzymuje, w drodze decyzji, jego wytwarzanie lub wprowadzanie do obrotu lub nakazuje wycofanie produktu z obrotu na czas niezbędny do przeprowadzenia oceny i badań jego bezpieczeństwa, nie dłuższy jednak niż 18 miesięcy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do produktów, których wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu jest regulowane w przepisach odrębnych, z wyłączeniem przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy państwowy inspektor sanitarny:

- 1) zatrzymuje produkt;
- 2) nakazuje zaprzestania prowadzenia działalności w pomieszczeniach lub obiektach służących wytwarzaniu lub wprowadzaniu produktu do obrotu na czas niezbędny do usunięcia zagrożenia, nie dłuższy niż 3 miesiące.

4. Koszty niezbędne do przeprowadzenia oceny i badań, o których mowa w ust. 1, ponosi strona postępowania.

5. W przypadku stwierdzenia, że produkt nie stwarza zagrożenia zdrowia lub życia ludzi, koszty poniesione na podstawie ust. 4 są zwracane stronie postępowania.

6. W przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, właściwy państwowy inspektor sanitarny zakazuje, w drodze decyzji, wytwarzania produktu lub wprowadzania produktu do obrotu, a także nakazuje wycofanie produktu z obrotu oraz jego zniszczenie na koszt strony postępowania.

7. Egzekucja należności pieniężnych, o których mowa w ust. 4, następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 28. 1. Państwowemu inspektorowi sanitarnemu przysługuje prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciwko uruchomieniu wybudowanego lub przebudowanego zakładu pracy lub innego obiektu budowlanego, wprowadzeniu nowych technologii lub zmian w technologii, dopuszczeniu do obrotu materiałów stosowanych w budownictwie lub innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi – jeżeli w toku wykonywanych czynności stwierdzi, że z powodu nieuwzględnienia wymagań higienicznych i zdrowotnych określonych w obowiązujących przepisach mogłoby nastąpić zagrożenie życia lub zdrowia ludzi.

2. Zgłoszenie sprzeciwu wstrzymuje dalsze działania w sprawach, o których mowa w ust. 1, do czasu wydania decyzji przez państwowego inspektora sanitarnego wyższego stopnia.

Art. 29. W przypadkach wymienionych w art. 27–28 państwowi inspektorzy sanitarni są uprawnieni do zabezpieczenia pomieszczeń, środków transportu, maszyn i innych urządzeń, środków spożywczych, materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, produktów kosmetycznych, detergentów, substancji chemicznych, ich mieszanin oraz wyrobów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, a także innych wyrobów mogących mieć wpływ na zdrowie ludzi. Do postępowania zabezpieczającego stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760), jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

Art. 29a. Uzyskane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w trakcie kontroli informacje, dokumenty i inne dane zawierające tajemnicę prawnie chronioną kontrolowanego nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie

jest to konieczne ze względu na ochronę życia lub zdrowia człowieka, z wyłączeniem żądania sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem.

Art. 30. 1. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kontrolowanej jednostki, mogących mieć wpływ na stan zdrowia lub życie ludzi, państwowy inspektor sanitarny, niezależnie od przysługujących mu środków, o których mowa w art. 27–28, zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach kierownictwo kontrolowanej jednostki lub jednostkę albo organ powołany do sprawowania nadzoru nad tą jednostką.

2. (uchylony)

3. Jednostka organizacyjna lub organ, do którego skierowano zawiadomienie, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, powiadomić o podjętych i wykonanych czynnościach właściwego państwowego inspektora sanitarnego.

4. W razie stwierdzenia uchybień, o których mowa w ust. 1, w stosunku do podmiotów wykonujących działalność leczniczą w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, państwowy inspektor sanitarny jest obowiązany powiadomić o stwierdzonych uchybieniach właściwy organ rejestrowy. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 31. 1. Zalecenia pokontrolne oraz inne dane wynikające z czynności kontrolnych są wpisywane przez upoważnionych pracowników właściwego państwowego inspektora sanitarnego do książki kontroli prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

2. (uchylony)

Art. 31a. 1. Główny Inspektor Sanitarny może podejmować czynności należące do zakresu działania państwowego inspektora sanitarnego, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa sanitarnego. W tych przypadkach Główny Inspektor Sanitarny staje się organem pierwszej instancji.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może podejmować czynności należące do zakresu działania państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, jeżeli jest to wskazane ze względu na szczególną wagę lub zawiłość sprawy. W tych przypadkach państwowy inspektor sanitarny wyższego stopnia staje się organem pierwszej instancji.

Art. 31b. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wydawać państwowym powiatowym inspektorom sanitarnym, mającym siedzibę na obszarze jego działania, polecenia realizacji dodatkowych zadań lub podjęcia określonych czynności, w przypadku gdy właściwy do ich realizacji państwowy powiatowy inspektor sanitarny, ze względu na brak zasobów, nie może ich wykonać. O wydaniu polecenia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zawiadamia Głównego Inspektora Sanitarnego i wojewodę.

Art. 32. (uchylony)

Art. 33. (uchylony)

Art. 34. 1. Główny Inspektor Sanitarny może osobie posiadającej wymagane kwalifikacje nadać, z zastrzeżeniem ust. 2, w określonym zakresie oraz cofnąć uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych do uzgadniania w imieniu państwowego inspektora sanitarnego dokumentacji projektowej pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. (uchylony)

3. Główny Inspektor Sanitarny powołuje w drodze zarządzenia Komisję Kwalifikacyjną do spraw oceny kwalifikacji kandydata na rzeczoznawcę do spraw sanitarnohigienicznych oraz prowadzi listę rzeczoznawców.

4. Za przyznanie uprawnienia rzeczoznawcy pobierana jest opłata.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje rzeczoznawców, warunki, zakres i tryb przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych, wysokość opłat ponoszonych w związku z przyznaniem uprawnienia rzeczoznawcy, warunki i tryb działania oraz wynagradzania Komisji Kwalifikacyjnej, a także warunki i tryb uzgadniania przez rzeczoznawców dokumentacji projektowej, uwzględniając w szczególności:

- 1) przy określaniu kwalifikacji – wykształcenie, praktykę zawodową oraz egzamin kwalifikacyjny;
- 2) przy określeniu warunków, zakresu i trybu przyznawania i cofania uprawnień rzeczoznawcy – wykaz dokumentów niezbędnych do wszczęcia postępowania, zakres uprawnień rzeczoznawców oraz ich obowiązki.

Art. 35. 1. Państwowy inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny może upoważnić odpowiednio pracowników podległej mu stacji sanitarno-epidemiologicznych lub pracowników Głównego Inspektoratu Sanitarnego do wykonywania w jego imieniu określonych czynności kontrolnych i wydawania decyzji na zasadach i w trybie określonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia w drodze rozporządzenia. Rozporządzenie w szczególności ustali zakres uprawnień oraz rodzaj czynności kontrolnych, do wykonywania których został dany pracownik upoważniony.

2. Osoby dokonujące czynności kontrolnych podlegają przy wykonywaniu swoich zadań szczególnej ochronie prawnej, przewidzianej w odrębnych przepisach dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 36. 1. Za badania laboratoryjne oraz inne czynności wykonywane przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w związku ze sprawowaniem bieżącego i zapobiegawczego nadzoru sanitarnego pobiera się opłaty w wysokości kosztów ich wykonania, z zastrzeżeniem ust. 2. Opłaty ponosi osoba lub jednostka organizacyjna obowiązana do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych.

2. Za badania laboratoryjne i inne czynności wykonywane w związku ze sprawowaniem bieżącego nadzoru sanitarnego przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie pobiera się opłat od osób oraz jednostek organizacyjnych obowiązanych do przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych, jeżeli w wyniku badań nie stwierdzono naruszenia tych wymagań.

2a. Za czynności związane ze sprawdzeniem danych podanych we wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie zakładu inżynierii genetycznej, wniosku o wydanie zgody na zamknięte użycie mikroorganizmów genetycznie zmodyfikowanych i wniosku o wydanie zgody na zamknięte użycie organizmów genetycznie zmodyfikowanych w zakresie warunków dotyczących higieny pracy, przeprowadzane na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych, pobiera się opłaty w wysokości określonej w ust. 1, nawet jeżeli czynności związane ze sprawdzaniem tych danych nie wykazały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.

3. Za badania laboratoryjne i inne czynności związane z wydaniem oceny o produktach kosmetycznych przywożonych z zagranicy w celu wprowadzenia do obrotu lub produkcji, wykonywane w ramach bieżącego nadzoru sanitarnego, pobiera

się od osób oraz jednostek organizacyjnych, na rzecz których są one przywożone, opłaty w wysokości określonej w ust. 1, nawet jeżeli badania związane z wydaniem oceny nie wykazały naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych.

3a. Opłaty za badania laboratoryjne i inne czynności, o których mowa w ust. 1, związane z czynnościami wykonywanymi w ramach urzędowych kontroli żywności oraz materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością określają przepisy o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

3b. Niezależnie od opłat, o których mowa w ust. 1–3a, stacje sanitarno-epidemiologiczne mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, w szczególności w zakresie:

- 1) badań laboratoryjnych, badań i pomiarów środowiskowych i innych czynności dotyczących oceny jakości zdrowotnej i bezpieczeństwa zdrowotnego;
- 2) prowadzenia szkoleń i egzaminów oraz wykonywania ocen zdrowotnych.

3c. Środki pochodzące z wykonywanych przez stacje sanitarno-epidemiologiczne usług, o których mowa w ust. 3b, stanowią dochody budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości opłat za badania laboratoryjne i inne czynności, o których mowa w ust. 1–3, z uwzględnieniem kosztów ich wykonania.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 36a. Państwowa Inspekcja Sanitarna jest uprawniona do nieodpłatnego korzystania z danych zgromadzonych:

- 1) w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) prowadzonym przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego;
- 2) przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na koncie płatnika składek, o którym mowa w art. 45 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672 i 1941).

Art. 37. 1. W postępowaniu przed organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

2. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 37a. 1. Jeżeli państwowy powiatowy inspektor sanitarny przejmuje zadania jednego lub kilku państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych, zgodnie z art. 10 ust. 1a, zachowują ważność decyzje i postanowienia wydane przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, którego zadania są przejmowane.

2. Postępowania wszczęte i niezakończone przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, którego zadania są przejmowane, są prowadzone dalej przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, który przejął zadania tego państwowego powiatowego inspektora sanitarnego.

Rozdział 3a

System jakości badań wody

Art. 37aa. 1. Badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii, zwane dalej „badaniami wody”, mogą wykonywać laboratoria, które:

- 1) posiadają akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025, zwaną dalej „akredytacją”, na wykonywanie:
  - a) badań jakości wody do spożycia – według metod referencyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, zwanej dalej „ustawą o zaopatrzeniu w wodę”, lub metod alternatywnych dopuszczonych do stosowania zgodnie z art. 37ae oraz metod zwalidowanych z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, a dla nowych parametrów jakości wody do spożycia, dla których nie określono metod referencyjnych – z uwzględnieniem opisów procedur badawczych,
  - b) badań jakości wody w kąpieliskach i miejscach okazjonalnie wykorzystywanych do kąpielii – według metod określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960 i 1535 oraz z 2026 r. poz. 445 i 000);

- 2) zapewniają pobieranie próbek wody do badań wody przez próbkobiorców na podstawie właściwych i akredytowanych metod reprezentatywnych dla poszczególnych parametrów badania wody;
- 3) sporządzają cząstkowe lub całościowe sprawozdania z badań jakości wody do spożycia, o których mowa w art. 37ag;
- 4) zostały zgłoszone do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody w sposób określony w ust. 3.

2. Główny Inspektor Sanitarny prowadzi ewidencję laboratoriów wykonujących badania wody zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych niepóźniej niż w terminie 2 lat od dnia wystąpienia ze zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) numer wpisu do tej ewidencji.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, przekazuje podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej,

opatrzonym podpisem własnoręcznym, albo na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Zgłoszenie to zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu prowadzącego laboratorium wykonujące badania wody;
- 2) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w pkt 1, taki numer posiada;
- 5) adres, numer telefonu i adres poczty elektronicznej laboratorium wykonującego badania wody;
- 6) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania laboratorium, o którym mowa w pkt 5;
- 7) zakres wykonywanych badań wody;
- 8) aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji;
- 9) informacje o udziale w badaniach biegłości wraz ze wskazaniem uzyskanej oceny lub w przypadku gdy badania biegłości nie są dostępne – informacje o udziale w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, zrealizowanych niewcześniejszym niż w terminie 2 lat przed dniem wystąpienia z tym zgłoszeniem;
- 10) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do przekazywania sprawozdań z badań wody;
- 11) datę zgłoszenia.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dołącza się uwierzytelnioną kopię albo cyfrowe odwzorowanie certyfikatu akredytacji i zakresu akredytacji, o których mowa w ust. 3 pkt 8.

5. Główny Inspektor Sanitarny w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4:

- 1) przyjmuje zgłoszenie – jeżeli zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 i 4;

- 2) zwraca zgłoszenie do uzupełnienia – jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w ust. 3 lub 4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 30-dniowy termin na uzupełnienie zgłoszenia;
- 3) odrzuca zgłoszenie – jeżeli wnioskodawca nie uzupełnił w terminie braków, o których mowa w pkt 2, albo zgłoszenie uprzednio zostało przyjęte, albo jest przedmiotem procedury określonej w pkt 2.

6. Do rozpatrzenia uzupełnionego zgłoszenia stosuje się ust. 5.

7. Do rozpatrywania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Główny Inspektor Sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 2, przetwarza dane osobowe, w tym dane identyfikacyjne, kontaktowe i adresowe, o których mowa w ust. 2 pkt 1–6 i 10, oraz jest administratorem tych danych.

Art. 37ab. 1. Administratorem danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, są:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny;
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni;
- 3) państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni;
- 4) państwowi graniczni inspektorzy sanitarni.

2. Na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego Głównego Inspektora Sanitarnego publikuje się dane, o których mowa w art. 37aa ust. 2 pkt 1, 3–5, 7–9 i 11, oraz datę przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, lub adres strony internetowej, na której są dostępne te dane oraz ta data.

Art. 37ac. Główny Inspektor Sanitarny prostuje z urzędu oczywiste błędy lub niezgodności ze stanem faktycznym w zakresie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2.

Art. 37ad. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania wody informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o zmianie danych wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych. W przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją, o której mowa w zdaniu

pierwszym, ten podmiot przekazuje uwierzytelnioną kopię certyfikatu akredytacji wraz z zakresem akredytacji albo ich odwzorowanie cyfrowe.

Art. 37ae. 1. Dopuszcza się stosowanie metody alternatywnej w zakresie badania wody pod warunkiem udokumentowania oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną i jej potwierdzenia.

2. Podmiot zainteresowany stosowaniem metody alternatywnej w zakresie badania wody składa Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wniosek, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile wnioskodawca taki numer posiada;
- 3) nazwę metody alternatywnej i metody referencyjnej;
- 4) informację o liczbie laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 5) imię i nazwisko, numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej osób uprawnionych do reprezentowania wnioskodawcy.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) dokumentację oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, w tym wyniki badań równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną przeprowadzonych zgodnie z odpowiednią normą, o której mowa w ust. 4;
- 2) raport podsumowujący przeprowadzoną ocenę równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną;
- 3) wykaz laboratoriów, w których były wykonywane badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną, oraz aktualny certyfikat akredytacji wraz z zakresem akredytacji laboratoriów.

4. Do celów oceny równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną stosuje się normę PN-EN ISO 17994 ustanowioną jako normę dotyczącą równoważności metod mikrobiologicznych lub serię norm PN-EN ISO 16140 do celów stwierdzenia równoważności metod opartych na zasadach innych niż hodowla, które wykraczają poza zakres normy PN-EN ISO 17994.

5. Badania równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną wykonuje się w krajowych laboratoriach posiadających akredytację.

6. Główny Inspektor Sanitarny przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, krajowemu laboratorium referencyjnemu, o którym mowa w art. 37ak, w celu potwierdzenia równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną oraz sprawdzenia kompletności i poprawności dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w odniesieniu do obowiązujących norm w zakresie kryteriów uznawania równoważności metod oraz spełnienia wymagania określonego w ust. 5.

7. Krajowe laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 37ak:

- 1) potwierdza równoważność metody alternatywnej z metodą referencyjną i przygotowuje projekt wniosku o uznanie tej metody do Komisji Europejskiej albo
- 2) nie potwierdza równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

8. Główny Inspektor Sanitarny po otrzymaniu stanowiska krajowego laboratorium referencyjnego, o którym mowa w art. 37ak, w przypadku, o którym mowa w ust. 7:

- 1) pkt 1 – kieruje wniosek o uznanie metody alternatywnej do Komisji Europejskiej wraz z informacjami dotyczącymi tej metody oraz jej równoważności i dokumentami, o których mowa w ust. 3, i informuje o tym wnioskodawcę;
- 2) pkt 2 – informuje wnioskodawcę o tym, że krajowe laboratorium referencyjne nie potwierdziło równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

9. Główny Inspektor Sanitarny po uzyskaniu od Komisji Europejskiej informacji o równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną informuje o tym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 37af. 1. Laboratoria wykonujące badania wody sporządzają sprawozdanie z badań wody.

2. Sprawozdanie z badań wody zawiera w szczególności:

- 1) numer wpisu do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2;
- 2) wskazanie imienia i nazwiska osoby upoważnionej do pobrania próbki wody do badań wody oraz, jeżeli dotyczy – metody, zgodnie z którą pobrano tę próbkę;
- 3) wskazanie imienia i nazwiska osoby autoryzującej sprawozdanie z badań wody;
- 4) wskazanie punktu, z którego pobrano próbkę wody do badań wody;
- 5) granicę oznaczalności metody dla parametrów chemicznych i wskaźnikowych;

6) granicę wykrywalności metody dla parametrów mikrobiologicznych.

3. Sprawozdanie z badań wody nie zawiera innych danych osobowych niż dane osobowe, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

Art. 37ag. 1. Całościowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie ze wszystkich oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki wody do spożycia wskazujące wartości badanych parametrów jakości tej wody, sporządzane po zakończeniu zleconych badań i uzyskaniu wyników tych badań.

2. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia obejmuje sprawozdanie z danego oznaczenia lub oznaczeń w ramach jednego zlecenia dla badanej próbki tej wody wskazujące wartości badanych parametrów.

3. Częstkowe sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia sporządza się w momencie zakończenia danego badania i uzyskania wyniku wskazującego na niezgodność z wartością parametryczną w rozumieniu art. 2 pkt 2a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwaną dalej „niezgodnością z wartością parametryczną”:

- 1) wartości parametru mikrobiologicznego określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wartości parametrycznej w rozumieniu art. 2 pkt 16a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „wartością parametryczną”, parametru chemicznego lub wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 16b ustawy o zaopatrzeniu w wodę parametru radiologicznego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 3) wartości parametru ustalonego na podstawie wyników oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, jako niezbędnych do celów ochrony zdrowia ludzi dla danej strefy zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia, w ramach monitoringu zgodności lub harmonogramu, o którym mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, przekazują sprawozdanie z badań jakości tej wody podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a ponadto właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w przypadku:

- 1) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametru *Escherichia coli* lub enterokoki jelitowe określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 2) gdy w badanej próbce wody do spożycia liczba bakterii grupy coli jest równa lub wyższa niż 10 jtk (NPL)/100 ml – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 3) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce ciepłej wody użytkowej wartości parametrycznej parametru *Legionella* określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę – w dniu sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania;
- 4) niezgodności z wartością parametryczną w badanej próbce wody do spożycia wartości parametrycznych parametrów niewskazanych w pkt 1–3 – w terminie 7 dni od dnia sporządzenia cząstkowego lub całościowego sprawozdania.

5. W przypadku gdy nie ma możliwości sporządzenia sprawozdania z badań jakości wody do spożycia po zakończeniu badania i uzyskaniu wyniku tego badania, laboratoria wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazują informację o wynikach badań będących podstawą stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3 i 4, oraz w przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, podmiotowi zlecającemu wykonanie badań jakości wody do spożycia oraz właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu.

6. Laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia przekazuje podmiotowi zlecającemu wykonanie tych badań, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, także właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu – sprawozdanie z badań jakości wody do spożycia w formie dokumentu elektronicznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513) lub faksem.

7. Informacja, o której mowa w ust. 5, może być przekazana telefonicznie, a następnie potwierdzona w sposób określony w ust. 6.

Art. 37ah. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny może przeprowadzić kontrolę laboratorium w zakresie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Kontrola laboratorium może ograniczać się do wezwania laboratorium do przekazania dokumentów i danych dotyczących wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 37af i art. 37ag, oraz analizy tych dokumentów i danych.

Art. 37ai. 1. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria, które są laboratoriami Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1, oraz wykonują obowiązki, o których mowa w art. 37af i art. 37ag.

2. Do laboratoriów Państwowej Inspekcji Sanitarnej nie stosuje się przepisów art. 37ah.

3. Badania wody mogą wykonywać również laboratoria znajdujące się w strukturze organizacyjnej wojskowych ośrodków medycyny prewencyjnej, jeżeli spełniają wymagania określone w art. 37aa ust. 1 pkt 1–3. Przepisy art. 37af i art. 37ag stosuje się odpowiednio.

Art. 37aj. 1. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu zapewnienia ciągłości badań jakości wody do spożycia przeprowadza analizę w zakresie:

- 1) zapotrzebowania na badania poszczególnych parametrów jakości wody do spożycia oraz możliwości wykonywania tych badań na nadzorowanym przez niego terenie przez laboratoria wpisane do ewidencji laboratoriów wykonujących badania wody;
- 2) zapotrzebowania na pobieranie próbek wody do spożycia zgodnie z odpowiednimi metodami pobierania próbek wody dla poszczególnych zakresów badań oraz możliwości pobrania tych próbek przez upoważnionych próbkobiorców.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przeprowadza analizę, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, raz w roku;
- 2) pkt 2, raz na 6 miesięcy.

3. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje informacje z przeprowadzonej analizy, o której mowa w ust. 1, oraz o podjętych działaniach Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu, w terminie do dnia 28 lutego za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 37ak. 1. W celu zapewnienia nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza krajowe laboratoria referencyjne w określonym zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia wyznacza, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne, wskazując zakres badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach wykonywanych przez te laboratoria, mając na względzie realizację zadań przez dane krajowe laboratorium referencyjne oraz możliwość wykonywania tych badań przez to laboratorium.

Art. 37al. 1. Krajowe laboratorium referencyjne:

- 1) przeprowadza szkolenia w zakresie nowych metod i procedur badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach oraz weryfikacji lub walidacji tych metod lub procedur;
- 2) może organizować krajowe badania biegłości zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17043 i porównania międzylaboratoryjne w odniesieniu do poszczególnych metod badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach;
- 3) bierze udział w krajowych i międzynarodowych badaniach biegłości;
- 4) prowadzi badania nowych parametrów, które są szkodliwe dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach, w tym nowych parametrów jakości wody do spożycia, oraz opracowuje metody i procedury badań parametrów jakości wody do spożycia, dla których te parametry nie zostały określone;
- 5) wykonuje badania jakości wody do spożycia oraz badania jakości wody w kąpieliskach oraz ekspertyzy w zakresie tych badań;
- 6) współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami w zakresie bezpieczeństwa wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach i w zakresie badań jakości wody do spożycia oraz badań jakości wody w kąpieliskach, w tym ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej;
- 7) udostępnia organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej informacje i dokumenty, w tym wyniki badań, w zakresie niezbędnym do realizacji nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz wody w kąpieliskach;
- 8) realizuje zadania, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7;

9) posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17025 w zakresie metod, dla których pełni funkcję krajowego laboratorium referencyjnego.

2. Krajowe laboratorium referencyjne może rozstrzygać rozbieżności w zakresie wyników:

- 1) badań jakości wody do spożycia wykonanych w ramach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz badań, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 3 tej ustawy;
- 2) badań jakości wody w kąpieliskach wykonanych na podstawie art. 344 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

3. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania decyzji, o której mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 4.

Art. 37am. 1. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 1 pkt 3–6, są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w wysokości określonej w umowie zawartej między Głównym Inspektorem Sanitarnym a krajowym laboratorium referencyjnym.

2. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37ae ust. 6 i 7, ponosi podmiot, który wystąpił o uznanie równoważności metody alternatywnej z metodą referencyjną.

3. Koszty realizacji zadań, o których mowa w art. 37al ust. 2, ponosi podmiot, który kwestionuje wyniki badań, o których mowa w tym przepisie.

Art. 37an. Polskie Centrum Akredytacji przekazuje odpowiednio Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu lub Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informację o udzielonych akredytacjach, zmianach zakresu tych akredytacji, ich zawieszeniu albo cofnięciu, w terminie 14 dni odpowiednio od dnia ich udzielenia, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia.

Rozdział 3b

Materiały lub wyroby do kontaktu z wodą do spożycia oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia

Art. 37ao. Producent lub importer materiału lub wyrobu do kontaktu z wodą do spożycia, zwanych dalej „materiałem lub wyrobem”, lub upoważniony przedstawiciel

tego producenta lub importera, wprowadzający do obrotu materiał lub wyrób zapewniają, że stosowane zgodnie z przeznaczeniem nie będą one:

- 1) wpływać negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) wpływać niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) sprzyjać rozwojowi mikroorganizmów;
- 4) uwalniać do tej wody zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

Art. 37ap. 1. Producent, importer lub upoważniony przedstawiciel, o których mowa w art. 37ao, mogą wprowadzać do obrotu materiał lub wyrób, jeżeli uzyskali ocenę zgodności poświadczoną certyfikatem potwierdzającym, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, zwany dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat jest wydawany przez notyfikowaną jednostkę certyfikującą posiadającą akredytację Polskiego Centrum Akredytacji albo innej jednostki akredytacyjnej z państw członkowskich Unii Europejskiej na zgodność z wymaganiami normy PN-EN ISO/IEC 17065 i w zakresie oceny zgodności z wymaganiami określonymi na podstawie art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

3. Badania wymagane do uzyskania certyfikatu są wykonywane przez jednostkę posiadającą akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17025 na metody lub procedury badawcze odpowiednie dla potwierdzenia, że materiał lub wyrób spełniają wymagania, o których mowa w art. 37ao, i zgodnie z wymaganiami określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/368 z 23.04.2024).

4. Do postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu stosuje się przepisy:

- 1) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/365 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do metodyk testowania i zatwierdzania substancji wyjściowych, składów i składników, które mają zostać włączone do europejskich list pozytywnych (Dz. Urz. UE L 2024/365 z 23.04.2024);

- 2) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/367 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie europejskich list pozytywnych substancji wyjściowych, składów i składników zatwierdzonych do stosowania w produkcji materiałów lub produktów mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/367 z 23.04.2024);
- 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2024/368 z dnia 23 stycznia 2024 r. ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 w odniesieniu do procedur oraz metod testowania i zatwierdzania materiałów końcowych stosowanych w produktach mających kontakt z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/369 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 przez ustanowienie procedury dotyczącej włączania substancji wyjściowych, składów i składników do europejskich list pozytywnych lub usuwania ich z tych list (Dz. Urz. UE L 2024/369 z 23.04.2024);
- 5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/370 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie procedur oceny zgodności produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zasad wyznaczania jednostek oceniających zgodność uczestniczących w tych procedurach (Dz. Urz. UE L 2024/370 z 23.04.2024).

5. Materiały lub wyroby, na które uzyskano certyfikat, są znakowane zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2024/371 z dnia 23 stycznia 2024 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 poprzez ustanowienie zharmonizowanych specyfikacji dotyczących oznakowania produktów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 2024/371 z 23.04.2024).

6. Opłatę za prowadzenie postępowania w sprawie uzyskania certyfikatu ustala się zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568).

Art. 37aq. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia dokonuje notyfikacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 37ap ust. 2, na jej wniosek zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, oraz rozdziału 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

2. Organem właściwym do udzielenia autoryzacji jednostki certyfikującej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Polskie Centrum Akredytacji:

- 1) dokonuje oceny, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w art. 37ap ust. 4 pkt 5, zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- 2) we współpracy z ministrem właściwym do spraw zdrowia opracowuje szczegółowy program akredytacji jednostek certyfikujących, o których mowa w art. 37ap ust. 2, oraz jeżeli to konieczne – aktualizację tego programu.

4. W przypadku naruszenia przez akredytowane jednostki certyfikujące materiały lub wyroby wymagań określonych w art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zastosowanie mają przepisy art. 24 ust. 4–8, art. 25 i art. 26 tej ustawy.

Art. 37ar. Do budowy i remontu systemu ujmowania, magazynowania i dystrybucji wody do spożycia oraz przy usuwaniu awarii tego systemu mogą być stosowane wyłącznie materiały lub wyroby spełniające wymagania określone w art. 37ao, potwierdzone certyfikatem.

Art. 37as. 1. Chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia stosowane zgodnie z przeznaczeniem:

- 1) nie wpływają negatywnie na zdrowie ludzi;
- 2) nie wpływają niekorzystnie na barwę, zapach lub smak wody do spożycia;
- 3) nie sprzyjają rozwojowi mikroorganizmów, z wyjątkiem materiałów filtracyjnych stosowanych w filtrach i w biologicznych procesach uzdatniania wody do spożycia;
- 4) nie uwalniają do wody do spożycia zanieczyszczeń w ilości większej niż to konieczne.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia może wprowadzać te chemikalia

i materiały do obrotu, jeżeli uzyskał atest higieniczny wydany przez Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „NIZP PZH – PIB”, potwierdzający, że spełniają one wymagania określone w ust. 1, zwany dalej „atestem”.

3. Atest obejmuje następujące dane:

- 1) numer atestu;
- 2) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy oraz jego dane kontaktowe, w tym adres poczty elektronicznej i numer telefonu;
- 3) nazwę producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca ich produkcji;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane potwierdzające spełnienie przez chemikalia do uzdatniania wody lub materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia wymagań określonych w ust. 1, w tym:
  - a) uwagi dotyczące ograniczeń lub warunków ich stosowania,
  - b) zalecenia dotyczące kontroli jakości wody do spożycia, jeżeli jest to niezbędne w celu spełniania wymagań określonych w ust. 1;
- 7) wskazanie okresu ważności atestu.

4. W przypadku gdy uzdatnianie wody obejmuje także jej dezynfekcję, podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wprowadzać do obrotu wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody, w tym wytwarzane in situ, i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia, na które zostało wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz. Urz. UE L 167 z 27.06.2012, str. 1, z późn. zm.³⁾) i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24 oraz z 2025 r. poz. 1709 i 1716).

---

3)Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2013, str. 25, Dz. Urz. UE L 234 z 03.09.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 103 z 05.04.2014, str. 22, Dz. Urz. UE L 280 z 28.10.2017, str. 57, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 4,
2026-05-14

5. Postępowanie w ramach oceny higienicznej chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia obejmuje analizę dokumentacji składanej do tej oceny wraz z wnioskiem o wydanie atestu.

6. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 2, zawierający:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile podmiot, o którym mowa w ust. 2, taki numer posiada;
- 4) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 5) opis techniczny chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 6) dane dotyczące właściwości chemicznych chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 6, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający skład chemiczny chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 2) deklarację o niezawieraniu substancji niebezpiecznych;
- 3) karty charakterystyki składników chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 4) wyniki badań laboratoryjnych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, dysponuje wynikami takich badań;
- 5) aktualny atest dotyczący zgłoszonych chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada taki atest;

Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 10, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 13, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 16, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 19, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2021, str. 15, Dz. Urz. UE L 106 z 26.03.2021, str. 3, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 78, Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 81, Dz. Urz. UE L 2024/1290 z 06.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1398 z 22.05.2024.

- 6) inne dokumenty dotyczące chemikaliów do uzdatniania wody albo materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, posiada takie dokumenty;
- 7) kopię pozwolenia albo zezwolenia na handel równoległy albo pozwolenia na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych, jeżeli zostały wydane.

8. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, kończy się oceną pozytywną skutkującą wydaniem atestu albo oceną negatywną skutkującą odmową wydania atestu.

9. Atest jest wydawany na okres 5 lat i obowiązuje od dnia jego wydania.

10. Dokumentacja z postępowania, o którym mowa w ust. 5, jest przechowywana przez NIZP PZH – PIB przez okres 10 lat od dnia zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 5.

11. Postępowanie, o którym mowa w ust. 5, jest prowadzone na koszt podmiotu, o którym mowa w ust. 2, i podlega opłacie. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 6, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

12. Opłata, o której mowa w ust. 11, wynosi 80 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1749 oraz z 2026 r. poz. 26 i 425).

13. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, w postępowaniu, o którym mowa w ust. 5, ma obowiązek:

- 1) udzielać w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB informacji dotyczących chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, w tym dotyczących miejsca i sposobu ich produkcji, zawartości substancji czynnej, stopnia czystości, zawartości niezwiązanych monomerów oraz produktów rozpadu i reakcji;
- 2) przedstawić w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, dokumentację dotyczącą chemikaliów do uzdatniania wody lub

materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia, będących przedmiotem tego postępowania, oraz próbki tych chemikaliów lub materiałów, a także wyniki wykonanych badań.

14. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, może wnieść do NIZP PZH – PIB odwołanie od oceny negatywnej w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

15. Odwołanie od oceny negatywnej wniesione po terminie, o którym mowa w ust. 14, nie podlega rozpatrzeniu.

16. Odwołanie od oceny negatywnej jest rozpatrywane w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

17. Po rozpatrzeniu odwołania od oceny negatywnej NIZP PZH – PIB przesyła do podmiotu, o którym mowa w ust. 2, informację o odmowie wydania atestu albo wydaje atest.

18. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, który uzyskał atest, może wystąpić z wnioskiem o jego zmianę wyłącznie w zakresie imienia i nazwiska albo nazwy (firmy) oraz adresu zamieszkania albo siedziby tego podmiotu lub nazwy handlowej chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

19. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, o zmianę atestu zawiera:

- 1) numer atestu;
- 2) zmienione imię i nazwisko albo nazwę (firmę) lub adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 3) zmienioną nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia.

20. Zmiana atestu podlega opłacie, która wynosi 20 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Opłatę wnosi się w terminie wskazanym przez NIZP PZH – PIB. Wniosek, o którym mowa w ust. 18, podlega rozpatrzeniu po wniesieniu opłaty.

21. W przypadku wystąpienia zdarzenia mającego negatywny wpływ na jakość wody do spożycia, przy zastosowaniu atestowanych chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, NIZP PZH – PIB jest uprawniony do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem podmiotu, o którym mowa w ust. 2.

22. Atest może być unieważniony przez NIZP PZH – PIB z własnej inicjatywy lub na wniosek organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub podmiotu będącego konsumentem, importerem, producentem lub dystrybutorem chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych, o których mowa w ust. 1, jeżeli po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 21, stwierdzi się niezgodność tych chemikaliów lub materiałów z wymaganiami określonymi w ust. 1.

23. NIZP PZH – PIB prowadzi wykaz wydanych atestów obejmujący:

- 1) numer atestu;
- 2) nazwę techniczną lub nazwę handlową chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 3) zakres stosowania chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia;
- 4) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby podmiotu, o którym mowa w ust. 2;
- 5) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) producenta chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia i adres miejsca produkcji tych chemikaliów lub materiałów;
- 6) wskazanie okresu ważności atestu, daty jego zmiany lub daty jego unieważnienia.

24. Wykaz, o którym mowa w ust. 23, jest na bieżąco aktualizowany i udostępniany bezpłatnie na stronie internetowej NIZP PZH – PIB.

25. Do postępowań w sprawie wydania, zmiany albo unieważnienia atestu nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37at. 1. Do uzdatniania wody mogą być stosowane wyłącznie chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą do spożycia posiadające ważny atest.

2. Chemikalia do uzdatniania wody do kontaktu z wodą do spożycia, w tym wytwarzane in situ, mogą być stosowane do dezynfekcji wody, jeżeli zostało na nie wydane pozwolenie albo zezwolenie na handel równoległy, albo pozwolenie na obrót, zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania

produktów biobójczych i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Art. 37au. 1. Stosowanie nowej technologii uzdatniania wody rozumianej jako:

- 1) niestosowana dotychczas technologia uzdatniania wody,
- 2) istotnie ulepszona stosowana technologia uzdatniania wody,
- 3) znana i stosowana dotychczas technologia uzdatniania wody, ale w innych warunkach

– wymaga uzyskania zgody, w drodze decyzji, właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

2. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest wydawana na podstawie dokumentacji przedłożonej przez podmiot zamierzający stosować nową technologię uzdatniania wody, zawierającej:

- 1) udokumentowaną informację o parametrach jakości wody surowej w rozumieniu art. 2 pkt 18a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym parametrach objętych listą obserwacyjną, o której mowa w art. 2b pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub wynik badania jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „dostawcą wody”;
- 2) określenie planowanego miejsca stosowania nowej technologii uzdatniania wody i jej przeznaczenia;
- 3) wykaz materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą do spożycia, chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą do spożycia wraz ze wskazaniem certyfikatów oraz atestów;
- 4) w przypadku stosowania produktu biobójczego – dokument dopuszczający ten produkt biobójczy do obrotu, z określonym zakresem jego stosowania;
- 5) opinię instytutu badawczego lub międzynarodowego instytutu naukowego działającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk, lub uczelni, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.⁴⁾), wykonaną na koszt podmiotu ubiegającego się o uzyskanie zgody, wskazującą, że nowa technologia uzdatniania wody zapewni

---

4)Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897, z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622, 1162, 1794, 1837 i 1864 oraz z 2026 r. poz. 187, 203, 328 i

spełnienie przez tę wodę wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, dotyczącej zasadności stosowania tej nowej technologii uzdatniania wody.

3. Jeżeli to konieczne do oceny możliwości stosowania nowej technologii uzdatniania wody, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może wskazać zakres badań jakości wody do spożycia, które podmiot ubiegający się o uzyskanie zgody, o której mowa w ust. 1, przeprowadza na swój koszt.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny prowadzi wykaz udzielonych zgód, o których mowa w ust. 1.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, w tym imię i nazwisko, właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, przetwarza te dane osobowe i jest administratorem tych danych.

6. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny odmawia wydania zgody, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) braku przedstawienia dokumentacji, o której mowa w ust. 2, lub badań, o których mowa w ust. 3;
- 2) braku spełnienia przez wodę do spożycia wartości parametrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 3) wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi.

Rozdział 3c

Nadzór nad jakością wody do spożycia

Art. 37av. 1. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny, zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanego dalej „właścicielem”, lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, o której mowa w art. 4d ust. 1 pkt 3 ustawy

- o zaopatrzeniu w wodę, zwanej dalej „oceną ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym”, oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
  - 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych w rozumieniu art. 2 pkt 1a ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanych dalej „działaniami naprawczymi”;
  - 5) przekazuje co 3 miesiące państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstąpienie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
  - 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
    - a) dostawcę wody – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, zwanym dalej „punktem zgodności”,
    - b) właściciela lub zarządcę budynku – w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;
  - 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 i ust. 2 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia w rozumieniu art. 2 pkt 19a tej ustawy, zwanego dalej „zagrożeniem”;
  - 8) analizuje przekazane przez właściciela lub zarządcę budynku sprawozdania, o których mowa w art. 4k ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;
  - 9) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
  - 10) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze;

- 11) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu;
- 12) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody.

2. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia państwowy wojewódzki inspektor sanitarny zgodnie z właściwością miejscową:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z badań jakości wody do spożycia;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) weryfikuje wywiązywanie się dostawców wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 4 i art. 13e ust. 7 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) gromadzi, analizuje i ocenia otrzymane dane o jakości wody do spożycia uzyskane w wyniku prowadzonego nadzoru nad jakością wody do spożycia i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;

- 7) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 1 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu;
- 8) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków nałożonych na podstawie art. 4g ust. 14 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

3. W ramach nadzoru nad jakością wody do spożycia prowadzonego przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji badań parametrów istotnych do celów oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym oraz terminowego przekazywania sprawozdań z tych badań;
- 3) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z realizacji działań, o których mowa w art. 4k ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 4) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków określonych w udzielonych zgodach na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym realizacji harmonogramu działań naprawczych;
- 5) przekazuje co 3 miesiące Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego informacje o działaniach naprawczych realizowanych w związku z udzielonymi zgodami na odstępowanie, o których mowa w art. 13d ust. 6 i art. 13e ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) weryfikuje wywiązywanie się z ustalonych działań naprawczych przez:
  - a) dostawcę wody w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia w punkcie zgodności,
  - b) właściciela lub zarządcy budynku w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną badanego parametru jakości wody do spożycia;
- 7) analizuje przekazane przez dostawcę wody sprawozdania i informacje, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w zakresie wystąpienia ewentualnego zagrożenia;

- 8) gromadzi, weryfikuje, analizuje i ocenia uzyskane dane, o których mowa w ust. 1 pkt 9, i udostępnia je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
- 9) informuje właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o jakości wody do spożycia na nadzorowanym obszarze w przypadku, gdy są zaopatrywane podmioty inne niż wojskowe, będące pod nadzorem Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 10) gromadzi, weryfikuje i analizuje informacje uzyskane na podstawie art. 4m ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz dokumenty i informacje, o których mowa w art. 4n ust. 2 tej ustawy, oraz przekazuje je Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego;
- 11) w przypadku stwierdzenia niezgodności z wartościami parametrycznymi badanych parametrów jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności zlokalizowanym w budynku użyteczności publicznej, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku mieszkalnym, dąży do ustalenia jakości wody do spożycia dostarczanej przez dostawcę wody w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego oraz ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za nieodpowiednią jakość wody do spożycia w badanym punkcie poboru wody;
- 12) monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się dostawcy wody z obowiązków nałożonych na podstawie art. 4g ust. 14 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

4. Realizując zadania, o których mowa w ust. 1–3, odpowiednio organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej:

- 1) wykonują badania jakości wody do spożycia pobranej w punkcie zgodności lub w punktach, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 2) wykonują badania jakości wody do spożycia w wyniku skarg, interwencji oraz incydentów;
- 3) wykonują badania jakości wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych podejmowanych w przypadkach, o których mowa w art. 37ax ust. 3 pkt 3 i 4, mające na celu sprawdzenie, czy woda do spożycia spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;

- 4) uczestniczą w ustalaniu harmonogramów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 5) uczestniczą w wyznaczaniu punktów, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę;
- 6) prowadzą wykaz:
  - a) dostawców wody, z podziałem na:
    - przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
    - podmioty prowadzące hurtową sprzedaż wody,
    - podmioty prowadzące działalność gospodarczą, dostarczające wodę pochodzącą z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, lub dostarczające tę wodę do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do przedsiębiorstw spożywczych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.⁵⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi,
  - b) systemów zaopatrzenia w wodę w rozumieniu art. 2 pkt 7c ustawy o zaopatrzeniu w wodę, w tym stref zaopatrzenia w rozumieniu art. 2 pkt 7a tej ustawy,
  - c) punktów zgodności i punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
  - d) obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz obiektów, dla których w ocenie ryzyka

---

5)Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/908 z 20.03.2024.

w wewnętrznym systemie wodociągowym zdefiniowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

5. Jeżeli wykaz, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, zawiera dane osobowe umożliwiające identyfikację osoby fizycznej, w tym imię i nazwisko, organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4 pkt 6, przetwarzają te dane osobowe i są administratorem tych danych.

Art. 37aw. 1. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością wody do spożycia gromadzi informacje o:

- 1) wynikach monitoringu zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 1c ustawy o zaopatrzeniu w wodę w przypadku niezgodności z wartościami parametrycznymi parametrów mikrobiologicznych i chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę oraz działaniach naprawczych podejmowanych w związku z tą niezgodnością;
- 2) wynikach monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej i wartości parametrycznej ołowiu, w obiektach priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, i obiektach, dla których w ocenie ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym zidentyfikowano ryzyko dla jakości wody do spożycia i dla zdrowia ludzi wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu;
- 3) działaniach podejmowanych przez właścicieli lub zarządców budynków mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub niezgodności z wartością parametryczną ołowiu;
- 4) zdarzeniach związanych z wodą do spożycia, które spowodowały potencjalne ryzyko dla zdrowia ludzi, bez względu na to, czy miała miejsce niezgodność z wartością parametryczną, trwające dłużej niż 10 kolejnych dni i dotyczące co

najmniej 1000 osób, w tym również informacje o przyczynach tych zdarzeń i działaniach naprawczych podejmowanych przez dostawców wody.

2. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2026 r. poz. 399).

3. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, z wyłączeniem informacji dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37ax. 1. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z niezgodnością z wartością parametryczną ocenia, czy ta niezgodność stanowi zagrożenie oraz może nałożyć obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych, wskazując termin realizacji tych działań oraz wydać stosowne zalecenia dla konsumentów dotyczące stosowania wody.

2. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w związku z przekroczeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 16b ustawy o zaopatrzeniu w wodę ocenia, czy obecność substancji promieniotwórczej w rozumieniu art. 2 pkt 7b tej ustawy w wodzie do spożycia stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nakłada obowiązek na dostawcę wody, w drodze decyzji, do podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości tej wody do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem, wskazując termin realizacji tych działań.

3. Odpowiednio właściwy państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej na podstawie sprawozdań z badań jakości wody do spożycia, w tym sprawozdań z własnych badań jakości wody do spożycia lub sprawozdań przekazywanych przez laboratoria, o których mowa w art. 37ag ust. 4, lub sprawozdań dostawców wody lub właścicieli lub zarządców budynków zlecających badania jakości wody do spożycia w laboratoriach wpisanych do ewidencji, o której mowa w art. 37aa ust. 2, stwierdza, w drodze decyzji:

- 1) przydatność wody do spożycia po zakończeniu działań naprawczych realizowanych przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku albo
- 2) przydatność wody do spożycia na warunkach odstępstw udzielonych na podstawie art. 13d ust. 4 lub 6 lub art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, albo
- 3) niezgodność z wartością parametryczną, albo
- 4) brak przydatności wody do spożycia w przypadku niezgodności z wartością parametryczną parametru mikrobiologicznego oraz gdy woda do spożycia jest niezdatna do użycia, a jej jakość zagraża zdrowiu konsumentów, jednocześnie wskazując, po dokonaniu oceny tego zagrożenia, czy ta woda może być przeznaczona do innych celów.

4. Decyzję o niezgodności z wartością parametryczną, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje w przypadku stwierdzenia w przynajmniej jednej z badanych próbek wody do spożycia niezgodności z wartością parametryczną dla:

- 1) parametrów wskaźnikowych w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę, lub dodatkowych parametrów chemicznych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
- 2) parametrów ustalonych na podstawie art. 4g ust. 14 ustawy o zaopatrzeniu w wodę

– w przypadku uznania, że stwierdzona niezgodność z wartością parametryczną nie stwarza zagrożenia, a wartość tej niezgodności pozwala na zachowanie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi.

5. W przypadku stwierdzenia w badanej próbce wody do spożycia niezgodności z wartością parametryczną mikrobiologicznego parametru wskaźnikowego

w rozumieniu art. 2 pkt 3b ustawy o zaopatrzeniu w wodę bakterii grupy coli poniżej 10 jtk (NPL)/100 ml decyzja, o której mowa w ust. 3 pkt 3, może być wydana, jeżeli jednocześnie były wykonane badania parametru *Escherichia coli* i enterokoki jelitowe i nie stwierdzono obecności tych parametrów w badanej próbce wody.

6. Decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej wydaje określając dopuszczalną wartość parametryczną oraz termin trwania niezgodności z wartością parametryczną, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa wody do spożycia.

7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 3, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej może nałożyć na dostawcę wody obowiązek:

- 1) pobrania dodatkowych próbek wody do spożycia lub badania dodatkowych parametrów tej wody;
- 2) zwiększenia częstotliwości lub zakresu badanych parametrów wody do spożycia;
- 3) ustalenia przyczyn niezgodności z wartością parametryczną;
- 4) przedstawienia informacji o planowanych działaniach naprawczych:
  - a) wskazującej zakres i termin realizacji działań naprawczych mających na celu przywrócenie jakości wody do spożycia spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ustawy o zaopatrzeniu w wodę,
  - b) uwzględniającej poziom niezgodności z wartością parametryczną oraz parametr, którego ta niezgodność dotyczy;
- 5) przekazania odpowiednio konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody informacji o ograniczeniu korzystania z wody do spożycia w zakresie wskazanym w tej decyzji.

8. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, dostawca wody przedstawia odpowiednio właściwemu państwowemu inspektorowi sanitarnemu lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej informację o planowanych działaniach naprawczych wraz z terminem ich realizacji zaakceptowaną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej nakazuje podjęcie przez dostawcę wody lub właściciela lub zarządcę budynku działań naprawczych oraz opiniuje termin realizacji tych działań.

10. Odpowiednio państwowy inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej po wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 3, przekazuje właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) komunikat, o którym mowa w art. 13a ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę.

11. W przypadku gdy dostawca wody zaopatruje jednostkę, podmiot, urząd, służbę lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, o stwierdzeniu przydatności wody do spożycia po zrealizowaniu przez dostawcę wody działań naprawczych, o niezgodności z wartością parametryczną lub o braku przydatności wody do spożycia oraz wydanych zaleceniach dotyczących możliwości korzystania z tej wody lub ograniczeniach, jakim to korzystanie powinno podlegać, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, ten dostawca wody informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Art. 37ay. 1. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzą rejestr udzielonych przez organy odpowiednio Państwowej Inspekcji Sanitarnej i Wojskowej Inspekcji Sanitarnej zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, uwzględniający:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
  - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
  - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, o ile taki numer posiada,
  - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada;
- 2) określenie strefy zaopatrzenia, dla której udzielono zgody na odstępstwo, wraz ze wskazaniem:
  - a) dobowej produkcji wody do spożycia,
  - b) liczby ludności zaopatrywanej w wodę do spożycia,

- c) wpływu odstępstwa na przedsiębiorstwa spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności;
- 3) przyczyny udzielenia zgody na odstępstwo;
  - 4) parametr jakości wody do spożycia oraz jego maksymalną dopuszczalną wartość parametryczną ustalone w zgodzie na odstępstwo oraz jeżeli dotyczy wyniki badań jakości wody do spożycia dla tego parametru przeprowadzonych przed udzieleniem zgody na odstępstwo;
  - 5) częstotliwość badań jakości wody do spożycia w odniesieniu do parametru jakości wody do spożycia, na który udzielono zgody na odstępstwo;
  - 6) informacje o działaniach naprawczych, w tym harmonogram działań naprawczych wraz ze wskazaniem kosztów ich realizacji;
  - 7) okres obowiązywania udzielonego odstępstwa;
  - 8) wskazanie opinii odpowiednio NIZP PZH – PIB lub Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie, lub wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, na podstawie których wyznaczono wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa.

2. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego prowadzi rejestr, o którym mowa w ust. 1, dotyczący zgód na odstępstwo udzielonych przez organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, gdy dostawcą wody jest jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej.

3. Główny Inspektor Sanitarny oraz Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2–7.

Art. 37az. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5

ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

2. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zbiorczo dla województwa, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

3. Główny Inspektor Sanitarny opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4j ust. 2 i art. 4k ust. 5 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

4. Główny Inspektor Sanitarny zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do informacji zawartych w zbiorze danych, o którym mowa w ust. 3, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

5. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 31 sierpnia.

6. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego opracowuje zbiór danych zawierających wyniki badań, o których mowa w art. 4k ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, oraz informacje o działaniach, o których mowa w art. 4k ust. 1 i art. 4m ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6 tej ustawy, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

7. Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego zapewnia Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób dostęp do danych, o których mowa w ust. 6, z wyłączeniem danych dotyczących nieruchomości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 91 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami lub obiektów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 617 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny.

Art. 37aza. Przepisy art. 37av ust. 1 pkt 2, 3, pkt 6 lit. b i pkt 8, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz pkt 6 lit. b, ust. 4 pkt 3, art. 37aw ust. 1 pkt 3 oraz art. 37ax ust. 3 i 9 stosuje się również do nadzoru dotyczącego obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę, niebędącego budynkiem.

Rozdział 3d

Kary pieniężne

Art. 37azb. 1. Podmiot prowadzący laboratorium wykonujące badania jakości wody do spożycia, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 37ag ust. 3 i 4 albo wykonuje je nieterminowo podlega karze pieniężnej w wysokości od 100 zł do 10 000 zł.

2. Karę pieniężną wymierza, w drodze decyzji, właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny.

3. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 37b. Kto wbrew decyzji właściwego państwowego inspektora sanitarnego produkuje, wprowadza do obrotu lub nie wycofuje z rynku substancji chemicznej, jej mieszaniny lub wyrobu,

podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 38. 1. Kto utrudnia lub udaremnia działalność organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej,

podlega karze aresztu do 30 dni, karze ograniczenia wolności albo karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2022 r. poz. 1124 oraz z 2023 r. poz. 1963).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38a. (pominięty)

Art. 39. (pominięty)

Art. 40. 1. Traci moc dekret z dnia 14 sierpnia 1954 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. poz. 160 oraz z 1975 r. poz. 91).

2. (pominięty)

Art. 41. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1985 r., z tym że przepis art. 13 ust. 1 pkt 3 wchodzi w życie z dniem 1 września 1997 r.